

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИНИКъ“:
за въ Княжеството 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскатъ раз-
носки 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

плаща се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до „Държавенъ ВѢСТИНИКъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. XI.

СОФИЯ, вторникъ 3 януари 1889 год.

Брой 1.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финансите

УКАЗЪ

№. 260.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

Обявявамъ на всички Наши вѣрноподанници:
Обикновеното Народно Събрание въ своята
втора редовна сессия прие,
Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия

ЗАКОНЪ

за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 500,000 лева

Чл. 1. Разрѣшава се на Финансовия Министъръ свърхсмѣтенъ кредитъ отъ петстотинъ хиляди лева, за разноски по Експлоатацията на Руссе-Варненската желѣзница до края на 1888 г.

Чл. 2. Тая сумма да се отнесе къмъ бюджета за 1888 година.

Заповѣдамъ, щото настоящия законъ да се облѣче въ Държавния Печатъ, да се обнародва въ Държавенъ ВѢСТИНИКъ и тури въ дѣйствие.

Распорежданятията за втвърждение въ дѣйствие на този законъ възлагаме на Нашия Министъръ на Финансите.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 2 декември 1888 год.

На първообразното съ собственната на Него
Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Проподписанъ:

Министъръ на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

Първообразния законъ облѣченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ №. 175 на 19 декември 1888 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Министъръ на Правосъддието Д. Тончевъ.

Докладъ до Него Царско Височество,

№. 37523.

Господарю!

1936

4433

На основание членъ 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да помоля Ваше Ц. Височество да благоволите, чрезъ подписание на приложения указъ да утвърдите приетия отъ V Обикновенно Народно Събрание, въ XXV му засѣдание на 25 ноември, законъ за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 500,000 лева

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София 2 декември 1888 год.

Министъръ на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№. 261.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

Обявявамъ на всички Наши вѣрноподанници:
Обикновеното Народно Събрание въ своята
втора редовна сессия прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия

ЗАКОНЪ

за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 255,575 лева.

Чл. 1. Разрѣшава се на Финансовия Министъръ свърхсмѣтенъ кредитъ отъ двѣстѣ петдесетъ пять хиляди, петстотинъ седемдесетъ и пять лева, които да употреби за исплащане отпечатаните съкровищни бонове и държавни облѣгации по откупуванието на Руссе-Варненската желѣзница; за гербовъ сборъ върху сѫщите облигации; за разноски, съгласно чл. 13 отъ контрактъ съ банкеритъ; за обявления въ ВѢСТИНИЦИТЕ и други разноски по сѫщия заемъ.

Чл. 2. Тая сумма да се отнесе къмъ бюджета на Финансовото Министерство за 1888 година.

Заповѣдамъ щото настоящия законъ да се облѣчи съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ Държавенъ ВѢСТИНИКъ и тури въ дѣйствие,

Распорежданията за въвеждане във действие на този законъ възлагаме на Нешия Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 2 декември 1888 год.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министър на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

Първообразния законъ облъченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ №. 176 на 19 декември 1888 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Министър на Правоеждието Д. Тончевъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

№. 37524.

Господарю,

На основание членъ 45 от Конституцията, имамъ честь най-покорно да помоля Ваше Ц. Височество да благоволите, чрезъ подписването на приложечия указъ, да утвърдите приетия отъ V Обикновенно Народно Събрание, въ XXV му засѣдание на 25 ноемврий, законъ за свърхемътенъ кредитъ отъ 255,575 лева.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и въренъ поданикъ.

София 1 декември 1888 год.
Министър на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

ПРИКАЗЪ

№. 1194.

Понеже ще отсъствуваамъ за нѣколко дни отъ столицата, то, до възвръщанието ми, възлагамъ управлението дѣлата на повѣренното ми Министерство на господина Министра на Народното просвѣщение Г. Живкова.

София 23 декември 1888 година.
Министър на Финансите Ив. Саллабашевъ.

Съ приказъ подъ №. 1180 отъ 20 декември 1888 г. разрѣшава се, по болѣсть на финансовия нагледникъ въ четвъртия Созополски участъкъ, Бургазска околия, Цола Цолевъ, 20 дневенъ отпускъ, който ще се счита отъ деня, когато захвате да се ползува съ него.

Съ приказъ подъ №. 1181 отъ сѫща дата, разрѣшава се, по болѣсть, на третия Балчикски финансова нагледникъ, Н. Черноземски, единомѣсиченъ отпускъ, който ще се счита отъ деня, когато захвате да се ползува съ него.

Съ приказъ подъ №. 1182 отъ сѫща дата, прѣмѣщава се, въ интереса на службата, единъ на мястото на другия, Финансовите нагледници въ четвъртия Вълчедръмски участъкъ, Ломска околия, Рашико М. Грънчаровъ и въ първия Вицовски — Кутловска околия, Д. А. Табаковъ, като си оставатъ съ сѫщите стъпени.

Съ приказъ подъ №. 1183 отъ сѫща дата, уволянява се Кюстендилския фин. помощникъ Д. Добревъ, а платата му прѣстава отъ деня когато е истекълъ продълженія му съ приказъ подъ №. 1056 отпусъ.

Съ указъ подъ №. 64 отъ 19 декември 1888 год., разрѣшава се щото постройката на митническиятъ магазин при желѣзоплатните станции въ Пловдивъ и Харманлий да се отдае на предприемачъ съ контрактъ по доброволно съглашение, на основание чл. 75 пунктъ 8 отъ „закона за отчетността по бюджета“.

Съ указъ подъ №. 66 отъ 20 декември 1888 г. разрѣшава се щото развалянието на старото здание служаще за помъщение на окр. ковчежничество въ Русе и пристрояванието му отъ ново да стане по стопански начинъ, на основание на чл. 75 пунктъ 7 отъ „закона за отчетността по бюджета“.

Съ приказъ подъ №. 100 отъ сѫща дата, уволянява се отъ длъжност, на основание чл. 50, буква д) отъ „закона за чиновниците“, кондукторъ въ Разградското окръжие, Спасъ Райчевъ и вмѣсто него назначава се за второразряденъ кондукторъ Тодоръ Савовъ Куюмджиевъ; уволнението на Спасъ Райчевъ, както и назначението на Куюмджиева да се счита отъ 27 декември 1888 година.

Съ приказъ подъ №. 101 отъ 22 декември 1888 год., разрѣшава се на първоразрядния писаръ при Дирекцията на Общественитѣ Сгради, Иванъ Драговъ, двадесетъ дневенъ отпускъ, по семейни причини, считаемъ отъ 23 декември 1888 година.

Съ приказъ подъ №. 123 отъ 20 декември 1888 год. повишава се първоразрядния кондукторъ въ Кюстендилското окръжие, А. Бързаковъ, въ чинъ второразряденъ окръженъ инженеръ като се назначава за т.къвъ въ Ловченското окръжие, съ предвидената въ бюджета заплата; повишението на А. Бързакова и назначението му на новата длъжност се счита отъ 15 декември 1888 година.

Съ приказъ подъ №. 124 отъ сѫща дата, уволянява се архитекта Ф. Грюнангеръ, завѣдуващъ съграждането на трикласното училище въ София, отъ тази длъжност отъ 1 януари 1889 год. по причина, че това здание е вече довършено и се назначава, отъ сѫщата дата, за помощникъ на гл. архитектъ, място въкантино, съ предвидената въ бюджетъ за тази длъжност заплата.

Съ приказъ подъ №. 126 отъ 22 декември 1888 год. прѣмѣства се Ловченския второразряденъ окръженъ инженеръ С. Х. Бояджиевъ на сѫщата длъжност въ Орѣховското окръжие, а Орѣховския второразряденъ окръженъ инженеръ Ментрелъ се понижава въ чинъ първоразряденъ кондукторъ, въ сѫщото окръжие; заплата на С. Х. Бояджиева ще слѣдва непрѣкъс-

нжто, а понижението на Ментрелъ ще се счита отъ 15 декемврий 1888 год.

Съ приказъ подъ №. 127 отъ съща дата, отмѣня се приказъ подъ №. 118 отъ 26 ноемврий 1888 год. въ това що се относи до прѣмѣстванието на Свищовския и Плѣвенския окр. инженеръ; тоя посѣдния, който се прѣмѣщаваше въ Трънъ, ще остане пакъ въ Плѣвенъ, а първия, който се назначаваше за въ Плѣвенъ ще отиде въ Трънъ; заплатата и на двамата окр. инженери ще слѣдва непрѣкъснато.

По Военното Министерство.

До Нашия Воененъ Министръ
Полковникъ Муткуровъ.

Драгий Ми Министръ,

Като имамъ предъ видъ величайшть заслуги и въ висша степень ползотворната дѣятелност по устройството и въздиганието на армията Ни и за славното и водение въ боеветъ отъ страна на бившия Български Князъ Александра I, и за да може да остане името вѣчно въ лѣтописитъ на Българската армия, заповѣдамъ Ви, да Ми представите надлѣжащий указъ за зачислението на Нагово Височество Князъ Александра Батемберский въ списъците на армията като „Генералъ отъ Инфanterията“ като си остава и занапрѣдъ Шефъ на I пѣши Софийски на Князъ Александра I полкъ.

Съ сѫщия указъ да се видоизмѣни названието „I пѣши Софийски на Князъ Александра I полкъ“, въ „I пѣши Софийски на Негово Височество Князъ Александра I полкъ.“

Освѣнъ това произвождамъ ротмистра отъ 1 конни на Мое име полкъ Негова Свѣтостъ Принцъ Францъ Иосифъ Батемберский въ Майоръ, като остава, да се числи въ сѫщия този Мой полкъ. — Ви ще издадете надлѣжащий за това производство приказъ.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 31 декемврий 1888 година.

Всѣгда Вамъ благосклонний.

Фердинандъ

УКАЗЪ

№. 198.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Въ ознаменование на величайшти заслуги и въ висша степень ползотворната дѣятелност по устройството и въздиганието на армията Ни и за славното и водение въ боеветъ, Шефъ на I пѣши Софийски на Князъ Александра I

полкъ, бившия Български Князъ, да се числита въ списъците на армията за „Генералъ отъ Инфanterия“, като си остава и за напредъ Шефъ на I пѣши Софийски на Князъ Александра I полкъ. Това да служи за вѣченъ памятникъ на Нашата и на армията Ни признателност къмъ него.

II. I пѣши Софийски на Князъ Александра I полкъ да носи отъ сега нататъкъ името: „I пѣши Софийски на Негово Височество Князъ Александра I полкъ“.

III. Настоящия указъ да се прочете въ всички роти, ескадрони, батерии и команди.

IV. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Воененъ Министъ.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 31 декемврий 1888 год.

На първообразното съ собствената на Негово Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ: Военният Министъ, Полковникъ Муткуровъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

№. 492.

Господарю!

Съгласно исказаната отъ Ваше Царско Височество заповѣдъ въ рескрипта Ви отъ 31 декемврий 1888 година, имамъ честь да представя на Ваше Царско Височество тукъ приложения указъ за зачисляването на бившия Български Князъ Александъ I като „Генералъ отъ Инфanterия“ въ списъците на армията и за видоизмѣнението названието на I пѣши Софийски на Княза Александра I полкъ въ „I пѣши Софийски на Негово Височество княза Александра I полкъ“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ поданникъ.

София 31 декемврий 1888 год.
Военният Министъ, Полковникъ Муткуровъ.

Негово Ц. Височество въ ст. София на 14 декемврий 1888 год. благоволи да издае слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№. 67.

Прѣвеждатъ се въ артилерията: Прикомандираниятъ къмъ 2 артилерийски полкъ отъ 2 конни полкъ поручикъ Велковъ и отъ 4 п. Плѣвенски полкъ подпоручикъ Донковъ като се зачисляватъ и двамата въ сѫщия полкъ;

Прикомандирания къмъ 3 артилерийски полкъ подпоручикъ отъ 10 п. Родопски полкъ Кутинчевъ — като се зачислява въ сѫщия полкъ.

Подписанъ:

Военният Министъ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 682.

Огъ 8 пѣши Приморски полкъ капитанъ Луковъ се прикомандира къмъ Военното Министерство за писменни занятия.

София 14 декември 1888 год.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 683.

Отъ представенитѣ два акта на двѣтѣ назначени комиссии: едната — за приемание бившата Софийска оржейна мастерска отъ бившия и завѣдующъ капитана Стефанова, а другата — за провѣрвание вписаното отъ сѫщия въ вешевата книга количество имущество, съ това що е на лице; и отъ даденитѣ отъ капитана Стефанова по тия актове обяснения, дойдохъ до убѣждение, че капитанъ Стефановъ се е отнасялъ легко къмъ повѣрената му служба и небрѣжно и съ недостатачна точность и сериозностъ къмъ повѣренното му държавно имущество. Като земамъ въ внимание, че произволно вписаното отъ него въ книгите имущество на по-вече отъ колкото е въ дѣйствителностъ, е могло да подведе подъ отговорностъ приемника му и че отъ това вписване, понеже не е могло да се обнаружи злоупотрѣблението съ държавното имущество, то за горнитѣ допуснати безпорядки и недобросовѣстностъ по носението на службата, арестувамъ бившия завѣдующъ Софийската оржейна мастерска капитана Стефанова на 15 дни на гаубахта.

Привеждането въ исполнение наложеното наказание предписвамъ да стане отъ командуващъ 4 артил. на Н. Ц. Височество полкъ.

София, 14 декември 1888 год.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ

ПРИКАЗЪ

№. 685.

По запитванието на нѣкои отъ командиритѣ на частите въ сила ли е циркуляра по военното вѣдомство отъ 3 май 1880 год. подъ №. 47, обявявамъ по Военното Вѣдомство за свѣдѣніе и рѣководство, че отъ обнародванието въ Държавния Вѣстникъ военно наказателния законъ издиране 1888 година горѣказания циркуляръ се отмѣнява съ ст. 38 отъ военно наказателния законъ, т. е. всички осуждени войници на тъмничинъ затворъ се исключватъ отъ списъците на частта и не получаватъ никакъвъ продоволствененъ окладъ.

София, 15 декември 1888 год.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 686.

По доклада на Главния воененъ прокуроръ, се забѣлѣзва, че командиритѣ на частите, въпреки указа отъ 1888 година подъ №. 23, се ограничаватъ, за първи побѣгъ отъ служба, да

наказватъ подчиненитѣ си долни чинове съ дисциплинарно наказание безъ да ги отдаватъ подъ сѫдъ.

Предписвамъ за напредъ всички войници за първъ побѣгъ отъ военна служба да се отдаватъ подъ сѫдъ.

София 15 декември 1888 год.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 687.

По доклада на Главния воененъ прокуроръ и за разяснение срока, който непрѣбва да се зачита за дѣйствителна служба на осужденитѣ войници прѣзъ 1887 г. отъ Пионерния полкъ, и прѣведеніе въ Дисциплинарната рота, предписвамъ на началниците на частите, които иматъ прѣведеніе такива войници, помиловані отъ Дисциплинарната рота и зачислени въ частта имъ при опрѣдѣляване срока на дѣйствителната имъ служба, да не зачигатъ за дѣйствителна служба само прѣкаранното врѣме въ Дисциплинарната рота, тъй като това наказание имъ е било положено на място тъмниченъ затворъ.

София, 15 декември 1888 год.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 688.

За привеждане въ извѣстностъ неправилно истребованитѣ и израсходованитѣ сумми на I пѣши Софийски на Князя Александра I полкъ въ врѣме на командуванието му, отъ осуждения бивши майора Поповъ назначавамъ комиссия подъ предсѣдателство на командира на I пѣша бригада подполковника Кисова; членове: началникъ щаба на I пѣша бригада майора Винарова, завѣдующъ домакинството на I пѣши полкъ майора Лазарова, и капитана Гюзелева. Комиссията да почне дѣйствията си въ вѣзможно скоро врѣме и да засѣдава въ управлението на I пѣша бригада.

София, 15 декември 1888 год.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 692.

Прѣвѣжда се временно: Младши лѣкаръ отъ 4 п. Плѣвенски полкъ д-ръ Градовски къмъ 9 п. Пловдивски на Н. Ц. Височество принцеса Клеменгина Саксъ Кобургъ-Готска полкъ, за усиление Лѣкарския персоналъ, вслѣдствие развитието очибала въ полка.

София, 19 декември 1888 год.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 693.

Отстранявамъ отъ занимаемитѣ длѣжности вр. завѣдующия огнестрѣлниятъ отдѣлъ при Разградския артилерийски складъ поручикъ Сте-

фановъ и Пиротехника отъ сѫщия складъ Доброволски; вмѣсто поручикъ Стефановъ временно назначавамъ за завѣдующий огнестрѣлния отдѣлъ поручика отъ Русенския артилерийски арсеналъ Вълнаровъ; отстранението на поручикъ Стефанова и Доброволски и назначението на поручикъ Вълнаровъ да се счита отъ 13 дект. година.

София, 20 декември 1888 год.
Военният Министъръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 694.

За провѣрка приетите сигнали отъ комисията назначена съ приказъ по Военното Вѣдомство отъ 1888 год. подъ №. №. 141 и 584, назначавамъ допълнителни членове: майоритѣ: Блжковъ, Кърджиевъ, капитанитѣ — Стояновъ, Янакиевъ, Беровъ, Радионовъ, Ротмистри: Чоповъ, Перниклийски, Вариклечковъ и капелмейстри: на I п. Софийски на Князя Александра I полкъ Хохоль и на I конний на Н. Ц. Височество полкъ Власпаръ; комисията да се събере на засѣдание въ опредѣлния денъ отъ предѣдателя и за резултата да донесе въ Министерството.

София 20 декември 1888 год.
Военният Министъръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 695.

За прѣглеждане стария уставъ на Военното Събрание въ (т. София (издания 1881 и 1883 год.) и за изработване новъ проектъ за офицерските Събрания, назначавамъ комисия подъ предѣдателството на командуващия 1 п. Бригада подполковника Кисова и членове майоритѣ Гюлмезовъ, Стоевъ, главния лѣкаръ на войската д-ръ Мирковъ и капитанъ Петковъ.

Новоизработения проектъ да се представи въ повѣренното ми Министерство, колкото е възможно по скоро.

Приказъ по Военното Вѣдомство отъ 1887 година подъ №. 491 отмѣнявамъ.

София, 20 декември 1888 год.
Военният Министъръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 696.

Назначавамъ се за членъ въ комисията, назначавана съ приказа по Военното Вѣдомство отъ 12 ноември т. г. подъ №. 621, старшия технически мастеръ отъ Разградския артилерийски складъ Писаревъ, вмѣсто пиротехника Доброволски, който се намира подъ слѣдствие и е отстраненъ отъ длѣжностъ.

София, 20 декември 1888 година.
Военният Министъръ, Полковникъ Муткуровъ

ПРИКАЗЪ

№. 697

За чертежникъ при Русенския артеллерийски арсеналъ отъ 1 декември зачислява се Методий Брашовановъ.

София 20 декември 1888 година.
Военният Министъръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 698

За второ-разряденъ орджейникъ при Русенската постоянна орджейна мастерска отъ 24 ноември 1888 год зачислява се Тодоръ Ивановъ.

София 20 декември 1888 год.
Военният Министъръ, Полковникъ Муткуровъ.

По Министерството на Вжтрѣшните Дѣла

УКАЗЪ

№. 515.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на Бѣлгария,

По предложението на Нашия Министъръ на Вжтрѣшните Дѣла, представено Намъ съ до-
клада му отъ 19 декември т. г. подъ №. 12227,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Обявяваме на всички наши вѣрноподданици: Обикновенното Народно Събрание въ своята втора редовна сессия прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия

ЗАКОНЪ

за допълнение чл. 6 отъ закона за измѣнение чл. чл. 11, 12 и 13, послѣдната алинея на чл. 18 и допълнение на чл. 25 отъ закона за избиране представители на Обикновенното и Великото Народно Събрание.

Членъ първий и последниятъ. Ако предѣдательствъ отсъжествува, замѣстя го най-стария по възрастъ изъ между присъдствующите членове на бюрото.

Горниятъ законъ се вотира и прие въ настоящата му форма въ II редовна сесия на V Обикновено Народно Събрание въ XXIX му засѣдание на 30 ноември 1888 година

Заповѣдваме настоящия законъ да се облѣче съ Държавния Печать, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствие.

Распорежданията за въвеждане въ дѣйствие на този законъ възлагаме на Нашия Министъръ на Вжтрѣшните Дѣла.

II. Испълнението на настоящия указъ се възлага на Нашия Министъръ на Вжтрѣшните Дѣла.

Издадечъ въ Нашия дворецъ въ ст. София на 19 декември 1888 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министъръ на Вътрешните Дела,

С. Стамболовъ.

Първообразния законъ е облъченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ №. 183 на 23 декември 1888 год.

Пазителъ на Държавния печатъ,

Управляющий Министерството на Правосъднието Министъръ на Вътрешните Дела,

С. Стамболовъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

№. 12227.

Господарю!

Съгласно чл. чл. 10 и 45 отъ Конституцията, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Царско Височество да благоволите да утвърдите приетия въ сегашната сессия на V-то Обикновенно Народно Събрание, въ застѣданieto му отъ 30 ноември т. г. „законъ за допълнение чл. б отъ закона за измѣнение чл. чл. 11, 12, 13, послѣдната алинея на тл. 25 отъ закона за избиранie представители на Обикновенното и Великото Народно Събрание.

Ако, Ваше Царско Височество, одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

София, 19 декември 1888 год.

Министъръ на Вътр. Дела, С. Стамболовъ.

Съ приказъ подъ №. 1273 отъ 14 декември 1888 г., разрѣшава се, въвъ основание чл. 177 отъ „устава за полицейската стража“ да се отпустятъ на старшия конни полицейски стражарь при Карловското окр. управление Ив. Г. Мръхоловъ 100 л. за да си купи другъ конь, вмѣсто ония, който се е поврѣдилъ, когато Мръхоловъ е испълнявалъ служебните си обязанности.

Съ приказъ подъ №. 1274 отъ сѫща дата, разрѣшава се, въвъ основание чл. 177 отъ „устава за полицейската стража“ да се отпустятъ на младшия конни полицейски стражарь при Т. Пазарджишкото окр. управление Георги Петровъ 100 л., за да си купи другъ конь, вмѣсто ония, който умрѣлъ, когато Петровъ е испълнявалъ служебните си обязанности.

Съ приказъ подъ №. 1284 отъ сѫща дата, разрѣшава се на фелдшера при Лабораторията на Медицинския Съвѣтъ II. Начевъ единъ мѣсеченъ отпускъ, по причина на болѣсть, който ще се счита отъ дена, въ който почне да се ползва отъ него.

Съ приказъ подъ №. 1285 отъ 17 декември 1888 г., разрѣшава се, въвъ основание чл. 27 буква г отъ „устава за полицейската стража“, да се увеличи, отъ 1 идущий Януарий 1889 год., съ $\frac{1}{4}$ заплата на старшия пѣши полицейски стражарь при Софийското градоначалство Христо Мариновъ, за 10 годишното му непрѣкъснато служение въ полицейската стража.

Съ приказъ подъ №. 1286 отъ сѫща дата, се постановява: 1) отчислява се помощникъ на Куртбунарския окр. началникъ, Хасанъ Афѣзъ Мустафа Лазъ; 2) Прѣмѣства се на същата длѣжност въ Кургинаръ помощникъ на Аккаданларския окр. началникъ, Х. Мустафа Ахмедовъ; 3) Мехмедъ Ага Веисболовъ се назначава за помощникъ на Аккаданларския окр. началникъ. Горните уволнение, прѣмѣстване и назначение се броятъ отъ 1 идущий Януарий.

Съ приказъ подъ №. 1287 отъ сѫща дата, уволнява се отъ длѣжностъ помощника на полицейския приставъ въ столицата, Киро Ганевъ, по собствено желание. Уволнението му се счита отъ дена, когато прѣдаде длѣжността.

Съ приказъ подъ №. 1288 отъ 19 декември 1888 год. отчислява се и. д. полицейския приставъ по прѣмѣстване разбойниците въ Ловчанското, Иванъ Ширбоевъ, понеже е даденъ подъ сѫдъ; отчислението му се счита отъ дена въ който прѣдаде длѣжността.

Съ приказъ подъ №. 1291 отъ 20 декември 1888 год. назначава се Исмаилъ Сакаллъ Османовъ за помощникъ на Добричкия окр. началникъ, на място вакантно; назначението му се счита отъ 1 януарий 1889 год.

Съ приказъ подъ №. 1305 отъ 21 декември 1888 год. разрѣшава се на подсекретаря при Орѣховското окр. управление Илия Христовъ, 20 дневенъ отпускъ, по домашни причини, счи-тани отъ дена на ползуванието му.

Съ приказъ подъ №. 1306 отъ сѫща дата, разрѣшава се, въвъ основание чл. 27, точка г) отъ „устава за полицейската стража“, да се увеличи съ $\frac{1}{4}$ заплатата, начиная отъ 1 януарий 1889 год. на младшия пѣши полицейски стражарь при Овчехълъмска окр. управление Иванъ Пѣевъ, за 10 годишната му непрѣкъснати служба въ полицейската стража.

Съ приказъ подъ №. 1307 отъ сѫща дата, разрѣшава се на Т. Пазарджишкия окр. управител Д. Милковский, 10 днѣвентъ отпускъ счи-тани отъ 23 декември 1888 год.

Съ приказъ подъ №. 1308 отъ 23 декември 1888 год. разрѣшава се, въвъ основание чл. 27 буква г) отъ „устава за полицейската стража“, да се увеличатъ отъ 1 януарий 1889 год. съ $\frac{1}{4}$ заплатитъ на полицейските стражари при Ст.-Загорския окр. управление: младши конни — Мито Стояновъ и младши пѣши — Гено Михайловъ, за 10 годишното имъ непрѣкъснато служение въ полицейската стража.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ

ТЕЛЕГРАММИ

на

„Държавенъ Вѣстникъ“

(Агенция Havas).

Берлинъ, 29 декември 1888 г. Говори се че лордъ Салисбури билъ испратилъ до Берлинския кабинетъnota по въпроса на Морис.

Виена, 29 декември 1888 г. Споредъ едно извѣстие изъ Лондонъ Рускиятъ царь билъ наркалъ да се искаже посредствомъ пристигналъ въ Виена Руски воененъ атташе желание да се види отстраненъ всякой предмѣтъ за спрѣчковане между двѣтѣ империи.

Римъ, 29 декември 1888 г. Военниятъ министъръ е поискалъ да се подигне сѫдба за осърблечение противъ ония вѣстници, които бѣха прѣпечатали разсказа за едно свиждане съ генералъ Маттей, който разказъ съдържалъ обвинения противъ военния министъръ и противъ чиновниците въ туй министерство.

Берлинъ, 29 декември 1888 год. Споредъ в. „Post“ сгодяванието на Хессенската принцеса Аликса съ Руския прѣстолонаследникъ щѣло да стане наскоро.

„National Zeitung“ счита поведението на Американците въ Самоавската държава като открита война и кани правителството да дѣйствува надлежашимъ образомъ.

Парижъ, 30 декември 1888 год. Сенатъ избра наново г. Лероа за предсѣдателъ.

Предсѣдателътъ на камарата г. Мелинъ въ словото си кани републиканците къ единство и примиряване, като се надѣва, че Франция нѣма да остави парламентарния режимъ за цезаризма.

Римъ, 30 декември 1888 год. Камарата се свиква за 16/28 януари. Краљъ е потвърдилъ предсѣдателственото бюро въ сената.

Берлинъ, 30 декември 1888 год. Князъ Бисмаркъ пристигна тукъ въ 9 $\frac{1}{4}$ часа вечеръ.

Ню-Йоркъ, 30 декември 1888 год. Силна вихрушка (циклонъ) е причинила голѣми опустошения въ Пенсилвания. До сега се знае, че има около 60 мъртви, но изобщо се вѣрва, че тая цифра е много по-голѣма.

Парижъ, 30 декември 1888 год. Френската и Английската банки сѫ понижили сконтътъ на 4%.

Княгиня Клементина замина изъ Парижъ вчера вечеръ за Виена.

Лондонъ, 30 декември 1888 год. В. „Standard“ обнародва единъ кисловатъ членъ по отношението на Англия и Германия.

Изъ Виена пишатъ до в. „Standard“, че Руското правителство приготвлявала тайно да въведе монопола на тютюните по цѣла Русия.

Петербургъ, 31 декември 1888 год. Мѣвата за че ужъ ново изслѣдване констатирало сѫществуванието на нѣкакъвъ си заговоръ въ

случката на Борки, е лишена отъ всяко основание.

Лондонъ, 31 декември 1888 г. На р. „Times“ извѣстяватъ отъ езеро Ниамза, че на 6/18 ноември избухнала ревулюция въ Югана, и Французската и Английската миссии били изгорени, но всички миссионери се спасели и пристигнали въ Юзамбера. Вѣстанниците вѣскали на прѣстола новъ Краљ и сѫ обявили искореняваньето на всички миссии въ централна Африка, а като отмѣщение противъ Английската политика сѫ обявили, че Югана е отъ томанско царство.

Виена, 31 декември 1888 г. Извѣстието на В. „Daily Chronicle“ че Зулевъ, рускиятъ воененъ атташе въ Виена, билъ натоваренъ да представи на Австрийския Императоръ миролюбиви увѣрения, се опровергава. Г. Зулеву не е вѣзлагана никаква такава миссия. Отъ друга пакъ страна, споредъ нашите частни свѣдѣния (казава се въ телеграммата) абсолютно нищо не се е промѣнило въ отношенията на Австрия и Русия и никакви прѣговори не се водятъ.

„Corresp. Politique“ е опълномощена да опровергае извѣстието за предстоящето сгодяване на Българския Князъ.

Вѣлградъ, 31 дек. 1888 г. Всички представители на великия сили, по заповѣдъ на своите правителства, сѫ честитили Краю честития резултатъ отъ прѣглеждането конституцията.

Дармщадъ 31 дек. 1888 г. Официалния въ стникъ оправдва, че отношенията между Хесенския великий Херцогъ и Германския Императорски домъ били потрѣсени. Оправдва още и извѣстието за сгодяванието принцеса Аликса съ Руския прѣстолонаследникъ.

Хановъръ 1 $\frac{1}{13}$ януари 1889 г. Дванадесетъ топа отъ малъкъ калибръ се испратиха съ корабъ „Гещемундъ“ за да бѫдѫтъ отнесени въ источна Африка, гдѣто ще послужатъ на войските що сѫ подъ началството на капитанъ Вайсманъ.

Брюкселъ 1 януари. Положението на Халандския Краль се влошило повече.

Белгийската народна банка е понижила сконтътъ на 4 $\frac{1}{2}\%$.

Берлинъ 1 януари. Официалниятъ вѣстникъ обнародва сгодяванието на Принцъ Фридрихъ-Леополдъ съ принцеса Луиза Шлезвигъ-Халщайнъ.

Лондонъ 1 януари. В. „Times“ въ уводна статия констатира, че Германците били отговорни за въстанието въ Югана, гдѣто тѣ сѫ раздразнявали съ постѫпките си африканците.

Пеща 1 януари. Либералната партия отъ Раихстагъ е приела единодушно военния законопроектъ за основа при специалното му разискване.

Берлинъ, 1 януари. Вѣстанниците сѫобщаватъ слухове за прѣговори на Берлинския дворъ съ Кумберландския по настнаяванието Кумберландския дукъ за Бруншвайкски дукъ.

Вашингтонъ, 1 януарий. Въ Сената комитетъ по външните работи е слушалъ доклада Американския въ Самоа консулъ Севелъ, който е констатиралъ, че германският настискъ е билъ причината за възбунтуването на туземците, а същеврѣ едно е доказалъ важността на упазванието на неутралността на Африка.

Бруншвайкъ, 1 януарий. Официалните кръгове абсолютно нищо не знаятъ относително слуховете за прѣговаряния съ кумберландския дукъ относително въпроса за наследстванието Бруншвайското дукство.

Берлинъ, 1 януарий. Споредъ една телеграмма отъ Самоа въстаниците, които билъ нападнати Дюреселамъ, били отблъснати като потърпѣли голѣми загуби. Имало само двама германци ранени.

Парижъ, 1 януарий. Вѣстниците „Figaro“ и „la Presse“ извѣстяватъ, че г. Лессепсъ и административниятъ съветъ на дружеството Панама сѫ подписали министърския вечеръ съ Парижката банка ново издаване на заемъ отъ 60 милиона срещу нови акции на Панама. Първото издаване щяло да стане на 8/20 януарий.

БАЛАНСЪ

на Българската Народна Банка на 7 декември 1888 год.

АКТИВЪ

Капиталъ невнесенъ	1,309,095 02
Наличностъ въ кассата	3,096,595 31
Сконтирани полици и записи	3,377,130 67
Заеми срещу залогъ	113,981 63
Заеми срещу ипотека	2,394,216 12
Заеми на земедѣлчески каси	3,743,072 28
Заеми на окръжия и общини	1,048,674 65
Текущи сметки лихвенни	—
Тек. сметки безлих. банката и клоновете	57,510 61
Тек. сметки „частни лица и учрежд.“	—
Специални текущи сметки	1,076,440 91
Депозити	1,663,731 58
Преводи и акредитивни	—
Движими и недвижими имоти	37,494 91
Общи разноски	306,961 91
Разни	172,878 83
Всичко	18,297,784 43

ПАССИВЪ

Капиталъ основенъ	10,000,000 —
Капиталъ запасенъ	534,586
Банкноти въ обращение	126,560 —
Чужди полици за инкассо	218,398 88
Текущи сметки лихвенни	265,578 10
Тек. сметки безлих. банката и клоновете	—
Тек. сметки „държавно съкровище“	76,601 97
Тек. сметки „частни лица и учрежд.“	628,267 —
Влогове лихвенни срочни	2,735,610 26
Влогове лихвенни безсрочни	96,022 98
„ безлих. за гаранции	856,433 40
Преводи и акредитивни	282,096 50
Депозити	1,663,731 58
Лихви и комисациони	654,747 30
Печалби и загуби	—
Разни	129,150 46
Всичко	18,297,784 43

Държавна Печатница въ София.

ОБЯВЛЕНИЕ

Българската Народна Банка има честъ да съобщи на почитаемата публика, че съгласно циркулярното отъ г-на Министра на Финансите до окръжните управители, обнародовано въ 82 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 25 юли 1887 година тя е испроводила до окръжните посторонни комисии въ Княжеството следующий

БЮЛЕТИНЪ

за търговския курсъ на долоизложените златни монети през врѣмѧто отъ 1 до 15 януарий 1889 година.

Лева се смятат по 5 гроша.

	Въ левове	стот.	Въ грошове	цв.
Наполеонъ	20	30	101	20
Полумпериалъ	20	90	104	20
Лира Турска	23	05	115	10
Лира Английска	25	35	126	30
Германски 20 марки	24	85	124	10
Австрийски 8 фиоринти	20	30	101	20
„ минциъ [дукатъ]	11	75	58	30

Отъ Министерството на Финансите.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 40737.

Министерството на Финансите обявява за всеобщо знание, че зъгласно чл. 9 отъ законът за откупуване Русе-Варненската желѣзница, за правителственни банкери въ Лондонъ сѫ назначени г-да Robarts, Lubbock & Co, 15 Lombard Street, E. C., които ще има да обмѣнятъ, на основание законът отъ 11 юли 1886 и височайшиятъ указъ отъ 23 юни 1888, акциите и облигациите на дружеството за Русе-Варненската желѣзница срещу държавни облигации носящи лихва 6%.

Всѣка дружествена акция ще получи въ държавни облигации L 7 (10), а всѣка дружествена облигация отъ 3 или 6% ще получи L 9 (10). Представяните за обмѣнение акции трѣбва да носятъ своите 46 купона, No. 20 до 65 отъ 17 мартъ 1875 до 17 септември 1897; облигациите отъ 3% трѣбва да носятъ своите 20 купона, No. 23 до 42, отъ 1 януарий 1875 до 1 юни 1884, а облигациите отъ 6% своите 23 купона, No. 5 до 27 отъ 1 май 1875 до 1 май 1897 г. Едногодишния срокъ предписанъ отъ 11 членъ на законът отъ 11 юли 1886 г. за доказаване правата си и представленето притежаимите акции, облигации или други документи, почнува да тече отъ 1 януарий 1889 н. с.

Приканватъ се прочее интересуващи се да се отнесатъ до горѣпоименованите правителственни банкери за тая цѣль въ опрѣдѣления срокъ, въ противенъ случай тѣ губятъ правата си.

София 29 декември 1888 година.